

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Samgöngu- og sveitarstjórnarráðuneytið
b.t. Valgerðar B. Eggertsdóttur
Sölvhólsögðu 7
101 Reykjavík

Reykjavík 10. ágúst 2018

1803003SA VÓHS
Málalykill: 00.64

Efni: Umsögn um frumvarp til nýrra umferðarlaga

Umsögn þessi er veitt með vísan til tilkynningar á samráðsgátt Stjórnarráðsins, dags. 13. júlí sl., mál nr. S-97/2018, með endurbættum drögum frá samráðsferli ráðuneytisins við almenning og hagsmunaaðila frá því í vor.

Athugasemdir Sambands íslenskra sveitarfélaga við frumvarp til nýrra umferðarlaga, og varða hagsmuni sveitarfélaga sérstaklega, eru eftirfarandi:

Ákvæði 16. gr. Notkun akbrauta

Sambandið þakkar ráðuneytinu fyrir þær viðbætur sem nú er að finna í 2. málsl. 1. mgr. 16. gr. frumvarpsins, en enda þótt kveðið sé á um í ákvæðinu að óheimilt sé jafnframt að aka á skipulögðum reiðstígum væri skynsamlegt að áréttta það í skýringum við ákvæðið í greinargerð með frumvarpinu.

Ákvæði 28. gr. Sérstakar reglur um bann við stöðvun eða lagningu ökutækis

Talsvert hefur borið á því að húsbílar og litlir sendibílar með gistiþlássi leggi í almenn bifreiðastæði eða á svæðum innan sveitarfélagamarka sem ekki eru skilgreind sem tjaldsvæði og ferðamenn leggjast þar til næturhvílu. Stemma þurfi stigu við fjölgun ferðamanna á húsbílum sem finni sér slíkan næturstað fjarri þjónustu. Íbúar margra sveitarfélaga hafa um langa hríð upplifað umtalsvert ónæði af lagningu umræddra ökutækja, utan sérmerktra svæða, með tilheyrandi óþrifnaði, akstri utan vega og uppsöfnuðu rusli. Mörg sveitarfélög hafa brugðist við með því að banna slíka háttsemi í lögreglusamþykktum sínum. Sambandið telur hins vegar rétt að í greinargerð komi fram að „ákvæðið veiti lögreglustjóra heimild til að banna stöðvun og lagningu húsbíla á tilteknum svæðum.“ Ekki sé fullnægjandi að tala um „takmörkun“ í þessu samhengi, enda ljóst að ökumenn og samferðarmenn þeirra á húsbílum ber að dvelja í slíkum bifreiðum á sérútbúnum tjaldsvæðum.

Þá leggur sambandið til að ákvæðið nái líka til sendibifreiða sem búnar eru sérstökum gistiþlássum en samkvæmt upplýsingum frá Samgöngustofu hefur verið mikill misbrestur á því hjá bílaleigum að færa ökutækin til breytingarskoðunar á skoðunarstöð og eru því margar slíkar bifreiðar enn skráðar sem sendibifreiðar en ekki húsbílar.

Ákvæði 75. gr. Notkun öryggis- og verndarbúnaðar

Í 7. mgr. ákvæðisins er lagt til að óheimilt verði að veita undanþágur frá notkun öryggisbelta í hóp bifreiðum í almenningssakstri utan þéttbýlis, á vegum þar sem heimilt er að aka hraðar en 80 km/klst. Er þetta gert vegna þeirrar sérstöku hættu sem standandi farþegum og öðrum farþegum sem ekki eru festir með öryggisbelti er búinn af hröðum akstri utan þéttbýlis.

Rétt er að nefna að talsverðrar óánægju hefur gætt um framangreint atriði á meðal landshlutasamtaka sveitarfélaga sem halda utan um skipulagningu og framkvæmd almenningssamgangna. Snýr það einna helst að þjónustunni sem landshlutasamtökin veita, þ.e. að ótækt sé að skilja eftir farþega á biðstöðvum sem þurfa að komast leiðar sinnar, þar sem vagnarnir eru fullir. Það er svo síðan öryggisþátturinn sem ætlað er að gæta að því að þeir sem nýti sér þjónustu hópþífu geti ferðast nokkuð örugglega á milli staða. Sambandið telur að sveitarfélögin, ráðuneytið og Alþingi verði að ræða umrædda breytingu af yfirvegun og gæta meðalhófs.

Ákvæði 83. gr. Takmörkun eða bann umferðar um stundarsakir

Samkvæmt ákvæðinu er ráðherra heimilt að setja nánari ákvæði í reglugerð um notkun negldra hjólbarda, þ.m.t. á hvaða tímabili og við hvaða aðstæður notkun þeirra er heimil. Sambandið undirstrikar mikilvægi þess að litið sé til þeirra aðstæðna sem landsbyggðin býr við að vetri til þar sem öryggisávinningur negldra hjólbarda er óyggjandi.

Ákvæði 84. gr. Stöðukort og stöðureitir

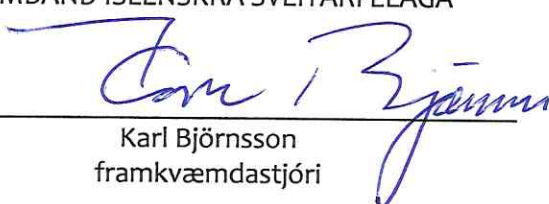
Samkvæmt 2. mgr. 84. gr. frumvarpsins er sveitarstjórn heimilt að setja reglur um notkun stöðureita og gjaldtöku fyrir hana á landi sem er í umráðum hennar. Ákvæðið gerir hins vegar ráð fyrir því að slíkar reglur þurfi samþykki lögreglustjóra á viðkomandi svæði. Sambandið kallar eftir skýringum við framangreint, enda ætti að áliti sambandsins að vera nægjanlegt að leita umsagnar viðkomandi lögreglustjóra á reglum sveitarstjórnar um notkun stöðureita á landi í umráðum sveitarstjórnar.

Ákvæði 86. gr. Umferðarmerki o.fl.

Í greininni er að finna almennar reglur um umferðarmerki þar sem kveðið er á um það í 1. mgr. ákvæðisins að ábyrgð á því að umferðarmerki séu sett á eða við veg þar sem sérreglur gilda um umferð eða þörf er á þeim til stjórnunar eða leiðbeiningar, hvíli hjá veghaldara. Sambandið gerir athugasemdir við framangreint og telur að framkvæmd þessa verði að skoða ítarlega m.t.t. þess kostnaðar sem það gæti haft í för með sér fyrir sveitarfélögin.

Að áliti sambandsins er frumvarpið vel unnið og nær að meginstefnu til markmiðum um skýra lagasetningu. Þó gefa framangreind atriði tilefni til frekari skoðunar og eru fulltrúar sambandsins reiðubúnir eins og ávallt til að veita nánari skýringa á umsögninni ef þess er óskað.

Virðingarfyllt
SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Karl Björnsson
framkvæmdastjóri